Р Е Ш Е Н И Е
№……/02.05.2017 г.

Гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, VI – 2 състав, в публично заседание на десети февруари две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АТАНАС МАДЖЕВ

При секретаря В. Христова, като разгледа докладваното от съдия Атанас Маджев т.д. № 110/2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 51, ал. 3 от ЗМТА във връзка с чл. IV от Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения (Нюйоркската конвенция), във вр. чл. 117-122 КМЧП.

В исковата молба, подадена от „К.С.П.“ ООД, /K. S.P.Co. Ltd. (M.)/, дружество регистрирано в К.Н.Р., се претендира признаване и допускане на изпълнението на решение № 079 от 18.11.2013 г., постановено от Китайската Международна Икономическа и Търговска Арбитражна Комисия (CIATAC), с което ответниците – „СВ М.“ ООД /с предишно наименование „С.В.“ ООД/, дружество регистрирано в Република Австрия, и Х.К.П., немски гражданин, са осъдени да заплатят солидарно на ищеца сумата от 2 598 140,63 евро, представляваща неплатена цена на доставена стока по Договор за продажба № SC-KV120801-AUT-SUV от 01.08.2012 г., сумата от 181 869,84 евро – лихва за забава за периода от датата на падежа на дължимото плащане до 19.05.2013 г., сумата в размер от 349 709,73 евро – претърпени загуби, както и 109 624 евро – разноски в арбитражното производство. Поддържа, че в чл. 15 от договора изрично е уговорена арбитражна клауза, според която всички спорове във връзка с договора или неговото изпълнение подлежат на разрешаване от Китайската комисия по международен търговски арбитраж, според правилата на комисията, като арбитражът следва да се състои в Шанхай. Излага твърдения в полза съответствието на арбитражното решение с предпоставките за признаването му и допускането му до изпълнение по чл. V от Нюйоркската конвенция, за които съдът следи служебно – арбитрируемост на спора според правото на държавата, в която се иска признаването, и съответствие на решението с нейния обществен ред.

Ответниците /юридическо и физическо лица/ оспорват иска. На първо място излагат доводи, че не са спазени изискванията на приложимата Конвенция, като не са представени посочените в ал. IV от нея приложения, а именно надлежно заверен оригинал на арбитражното решение или надлежно заверен негов препис, както и оригинал или надлежно заверен препис от арбитражното съглашение. Излагат подробни мотиви относно неоснователността на иска, поради липса на арбитражно споразумение между страните, като отричат сочения от ищеца договор за продажба, съдържащ арбитражна клауза, да е подписван от втория ответник – Х. П., било от негово име, било в качеството му на представител на първия ответник. Считат, че арбитражното решение противоречи на българския обществен ред. Позовават се последователно на всяко от посочените в чл. V от Конвенцията относителни основания за отхвърляне на искането за признаване и допускане на изпълнението на решения, постановени от чуждестранна арбитражна институция – липса на валидно арбитражно споразумение, поради обстоятелството, че такова не е било сключвано от ответниците, евентуално поради липсата на ясното относно компетентната арбитражна институция;

наличие на нарушение на арбитражната процедура, изразяващо се в неуведомяването на ответиците за провеждането й; произнасяне на арбитражния съд извън евентуално предоставената му от страните с арбитражното споразумение компетентност; липса на окончателност на арбитражното решение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен препис от Арбитражно решение № 079 на Китайската комисия за международен икономически и търговски арбитраж (CIETAC), постановено на 18.11.2013 г. в Шанхай, постановено по дело № SHR20130042 по предявени от K.S.P.Co. Ltd. (Maanshan) срещу „Sun Value“ GmbH (настоящо наименование на „SV Modulproduction”GmbH) и Х.К.П., във връзка с неизпълнение на задължения по Договор за продажба № SC-KV120801-AUT-SUV от 01.08.2012 г. От представения препис е видно, че арбитражният съд е осъдил ответниците да заплатят в полза на ищеца сумата от 2 598 140,63 евро, представляваща неплатена цена на доставена стока по Договор за продажба № SC-KV120801-AUT-SUV от 01.08.2012 г., 181 869,84 евро – лихва за забава за периода от датата на падежа на дължимото плащане до 19.05.2013 г., 349 709,73 евро – претърпени загуби, както и 109 624 евро – разноски в арбитражното производство.

Към преписа от арбитражното решение е приложено нотариално свидетелство № 2904/2014, издадено на 28.11.2014 г. от нотариус Ч.Х.Д., с което последния удостоверява, че представеното му от П.-Л.-Л., материално отговорно лице на K.S.P.Co. Ltd, копие от арбитражно решение е вярно с оригинала. В свидетелството е посочено, че се издава по заявление на K.S.P.Co. Ltd.

Верността на подписа на нотариус Ч.Х.Д.е удостоверена от Генералното Консулство на Република България в Шанхай.

Преписа от арбитражното решение и нотариалното свидетелство са придружени с превод на български език, изготвен от С.И., заклет преводач.

По делото е представено цветно електрофотографско копие на Договор за продажба № SC-KV120801-AUT-SUV от 01.08.2012 г със страни страните по делото. Договорът е изготвен на английски език. В чл. 15 от разпоредбите му е предвидено, че всички спорове във връзка с договора, които не могат да бъдат уредени по взамино съгласие, подлежат на разрешаване от Китайстака комисия по международен търговски арбитраж. В същата разпоредба от договора е посочено, че арбитражът следва да се състои в Шанхай. На последната страница на договора, на мястото, предвидено за подпис на купувача, е положен подпис, докато на мястото отделено за продавача е поставен правоъгълен червен печат с наименованието му, изписано на английски и китайски.

По делото е представен и препис от Договор за продажба № SC-KV120801-AUT-SUV от 01.08.2012 г., към който е приложен и нотариално свидетелство № 2903/2014, издадено на 28.11.2014 г. от нотариус Ч.Х.Д., с което последният удостоверява, че представеното му от П.-Л.-Л., материално отговорно лице на K.S.P.Co. Ltd, копие от „Договор за продажби“ е вярно с оригинала. В свидетелството е посочено, че се издава по заявление на K.S.P.Co. Ltd.

Преписа от договора и нотариалното свидетелство са придружени с превод на български език, изготвен от С.И., заклет преводач.

В заключенията на вещите лица, изготвени в резултат на проведени еднолична и тричленна съдебно-графологични експертизи, се установява, че подписът в представеното по делото цветно електрофотографско копие на Договор за продажба от 01.08.2012 г. между K.S.P.Co. Ltd. и Sun Value GmbH, обект на експертизата, е копие на подпис, който не е положен от лицето - Х.К.П..

По делото са ангажирани и други писмени доказателства, които при съобразяване на фактите, които се цели да се установят посредством тях, настоящата инстацния намира да не засягат спорното право на езкзекватура, поради което не следва да бъдат предмет на самостоятелно обсъждане.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗМТА, за признаването и допускането на изпълнение на чуждестранно арбитражно решение се прилагат сключените от Република България международни договори.

В чл. 51, ал. 3 ЗМТА е предвидено, че исковете за признаване и допускане на изпълнението на решенията на чуждестранните арбитражни съдилища се предявяват, ако друго не е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, пред Софийския градски съд, като при разглеждането им намират съответно приложение правилата на чл. 118 и сл. от Кодекса на международното частно право, с изключение на правото на длъжника да предяви възражение за погасяване на вземането.

Съгласно чл. 24 от Договора между Република България и К.Н.Р. за съдебна помощ по граждански дела всяка от договарящите страни се задължава да признава и допуска изпълнението на арбитражните решения по търговски дела, произнесени на територията на другата договаряща страна, в съответствие с Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, сключена на 10 юни 1958 г. в Ню Йорк, по която и двете държави са страни.

С оглед на изложеното в настоящото производство намират приложение разпоредбите на Конвенцията, като на основание чл. III от Конвенцията и чл. 51, ал. 3 от ЗМТА, се прилагат съответно процесуалните норми на чл. 118 – 122 КМЧП, отнасящи се пряко до процедурата по признаване и допускане на изпълнението на решения и други актове на чуждестранните съдилища и други държавни органи.

Съгласно чл. IV от Конвенцията, към искането за признаване и допускане на изпълнението на решение, постановено от чуждестранна арбитражна институция, следва да бъдат приложени надлежно заверен оригинал или препис от решението, както и от оригинал от арбитражното съглашение или надлежно заверен негов препис. Ако арбитражното решение или съглашението не са съставени на официалния език на държавата, в която това решение се предявява за признаване и изпълнение, какъвто е процесният случай, следва да бъде представен и превод на тези документи на съответния език.

Доколкото между Република България и Народна Република Китай е сключен Договор за съдебна помощ по граждански дела (обн. ДВ, бр. 60 от 4 юли 1995 г.), приложение намира чл. 26 от неговите разпоредби, съгласно който документи или преводи, издадени или заверени от съдилищата или други компетентни органи на договарящите страни, се освобождават от всякаква форма на легализация, като е необходимо да бъдат подписани или подпечатани от компетентния орган.

Анализа на представеното в оригинал нотариално свидетелство, изготвено от нотариус Ч.Х.Д., Нотариат Уеймин, гр. Ма‘аншан, провинция Анхуей, К.Н.Р. формира у съда извод, че същото удостоверява единствено обстоятелството, че представеното пред нотариуса и приложено по настоящото дело копие на арбитражно решение съответства на даден оригинален документ, без обаче удостоверението да съдържа каквито и да е данни за последния вън от характера му на арбитражно решение. Надлежността на заверката по смисъла на чл. IV, т. 1 от Конвенцията, изисква последната да бъде направена в несъмнена връзка с конкретно арбитражно решение, което условие в случая не е налице. Удостоверителното изявление на нотариуса не свидетелства за съдържанието на конкретно арбитражно решение, нито за автентичността на подписите на постановилите го арбитражни съдии.

От друга страна извършената от Консулството на Република България в Шанхай заверка се отнася единствено до истинността на подписа на нотариус Ч.Х.Д., без да удостоверява съответствието на представения по делото препис с оригинала на арбитражното решение, чието признаване и допускане на изпълнение се търси в рамките на настоящото производство.

С оглед на изложеното следва изводът, че не е изпълнено условието на чл. IV, т. 1, б. „а“ от Конвенцията, а именно арбитражното решение, чието признаване и допускане на изпълнение

се търсим пред български съд, да бъде представено от страната, която се позовава на него в заверен оригинал или надлежно заверен препис.

Успоредно с изложеното, настоящата инстацния при прегледа на предпоставките за допускане изпълнение на чуждестранно арбитражно решение, съобразява и това, че по делото не се установява и наличието на арбитражно споразумение между страните във връзка с евентуалните спорове, които биха възникнали между тях по повод твърдяния от ищеца договор за продажба.

Представеният по делото оригинал на нотариално свидетелство, изготвено от нотариус Ч.Х.Д., Нотариат Уеймин, гр. Ма‘аншан, провинция Анхуей, К.Н.Р., удостоверява единствено обстоятелството, че дадено копие от „Договор за продажби“ е представено пред нотариуса и че последното съответства на определен оригинален документ. От съдържанието на нотариалното свидетеслтво не става ясно по несъмнен начин конкретният документ до който се отнася и в частност – дали това е представеният по делото препис от Договор за продажба № SC-KV120801-AUT-SUV от 01.08.2012 г. между страните по делото. Заверката, извършена от Консулството на Република България в Шанхай, от своя страна се отнася единствено до автентичността на подписа на нотариус Ч.Х.Д., съответно няма за предмет съответствието на приложеният по делото препис от Договор за продажба с неговия оригинал.

По делото е приложено и цветно електрофотографско копие на Договор за продажба от 01.08.2012 г. между K.S.P.Co. Ltd. и Sun Value GmbH, без обаче от страна на ищеца да е представен оргиналният документ.

С оглед на изложеното следва, че от страна на ищеца не е изпълнено поставеното в чл. IV, т. 1, б. „б“ от Конвенцията изискване за представяне по делото на арбитражното съглашение, съответно на договора, в който се съдържа арбитражната клауза, в оригинал или в надлежно заверен препис, доколкото нито преписът от договора за продажба, нито приложеното по делото цветно електрофотографско копие отговарят на това условие.

Не на последно място във връзка със своевременно противопоставеното възражение от двамата ответници чрез процесуалните им предствители, което е концентрирано върху това, че е налице липса на валидно арбитражно съглашение въобще между страните, следва да се отбележи, че от приетите по делото като компетентно изготвени заключения по еднолична и тричленна съдебно-графологична експертизи действително се установява, че подписът в Договор за продажба от 01.08.2012 г. между K.S.P.Co. Ltd. и Sun Value GmbH, в чл. 15 от който се съдържа и арбитражната клауза, действително не е не е положен от лицето - Х.К.П.. Тази констатация обосновава извод, че арбитражното решение, чието признаване и изпълнение се иска да бъде допуснато в процесния спор, може да се възприеме, като такова, което е постановено от обозначения в него арбитражен съд, но без да е налице валидно арбитражно съглашение, което да идентифицира конкретно изявена воля от страните - субекти на материалното правоотшение по договор за продажба, която воля да е насочена към постигната по между им уговорка за арбитрируемост на възникнали спорове относно отклонение при изпълнението на поетите с договора права и задължения, в частност плащането на продажна цена на стоки и производна на това задължение отговорност на длъжника – купувач. Липсата на доказано валидно сключено арбитражно споразумение, което да обвързва страните по делото представлява самостоятелно основание по смисъла на чл. V, т. 1, б. „а“ от Конвенцията да бъде отказано признаване на чуждестранното арбитражно решение. Що се касае до изложените от дружеството-ищец виждания за наличието на валидно възникнало въз основа на приложимото между страните материално право продажбено правоотношение, настоящият състав намира същите за неотносими, затова защото, дори и да бъде установено, съществуването на договор за продажба, то това обстоятелство само по себе си не води до извод и за наличието на воля у страните да отнесат евентуално възникналите във връзка с него спорове за разрешаване пред арбитраж, още по-малко пред този постановил ангажирания с исковата молба арбитражен акт.

С оглед на устновеното по делото отсъствие на изискуемите на основание чл. IV, т. 1, б. „а“ и „б“ от Конвенцията условия за признаване и допускане на изпълнение на арбитражни

решения, постановени от чуждестранни арбитражни съдилища, предявеният иск следва да бъде отхвърлен изцяло.

Изхода на спора създава в полза на ответните страни правото да поискат и да получа присъждане на направените от тях разноски във връзка с водене на настоящото производство, като на основание чл. 78, ал. 3 ГПК понасянето на тези разноски следва да се адресира към ищеца. Размерът на направените от ответниците разноски се изчерпва до сумата от 200 лв., представляваща заплатено от същите възнаграждение за вещо лице. Предвид изхода на спора ищеца няма право на разноски.

Така мотивиран Софийски градски съд

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „К.С.П.“ ООД, регистрирано съгласно законодателството на Република Китай, Търговски регистър № 34050000000151(1-1), със седалище и адрес: Република Китай, ******, Зона за икономическо и технологично развитие на гр. Ма‘аншан, провинция Анхуей, срещу „СВ М.“ ООД, със седалище и адрес на управление: Австрия, Остермийтинг, Гевербегебиет 9, 5121 Остермийтинг, и Х.К.П., роден на *** г. в Траунщайн, Германия, паспорт № 943002312, издаден на 12.07.2007 г. от община Нусдорф, Германия, иск с правно основание чл. 51, ал. 3 от ЗМТА във вр с чл. IV от Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, във вр. чл. 117-122 КМЧП за признавене и допускане на изпълнение на територията на Република България на Арбитражно решение № 079 на Китайската комисия за международен икономически и търговски арбитраж (CIEAC), постановено на 18.11.2013 г. в Шанхай, по дело с № SHR20130042.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „К.С.П.“ ООД, регистрирано съгласно законодателството на Република Китай, Търговски регистър № 34050000000151(1-1), със седалище и адрес: Република Китай, ******, Зона за икономическо и технологично развитие на гр. Ма‘аншан, провинция Анхуей, **да заплати** на „СВ М.“ ООД, със седалище и адрес на управление: Австрия, Остермийтинг, Гевербегебиет 9, 5121 Остермийтинг, и Х.К.П., роден на *** г. в Траунщайн, Германия, паспорт № 943002312, издаден на 12.07.2007 г. от община Нусдорф, Германия, сумата в размер от 200,00 лева – направените по делото разноски пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: